

[Henry Christensen.]

om disse problemer. Det kan ske, at de fører til et resultat, men heller ikke det er afklaret på nuværende tidspunkt. Også af den grund mener jeg, det havde været forstandigt og rigtigt af regeringen at indtage det standpunkt, at den ville vente med at søge denne sag afgjort til efteråret. Så havde det været muligt for det høje ting at få et tilstrækkelig fuldgyldigt grundlag for at tage en endelig saglig beslutning, og der havde været mulighed for at få større tilslutning til forslaget, end der nu kan gives. Jeg beklager, at dette ikke har været muligt, og det må blive afgørende for den stilling, vi må tage.

Poul Thomsen: Allerede ved første behandling gav jeg på mit partis vegne udtryk for en meget velvillig indstilling over for lovforslaget, og dermed var jeg i overensstemmelse med den indstilling, som partiet gav udtryk for i 1954, da et lignende forslag var til behandling og vort parti stemte sammen med regeringspartierne for gennemførelse af den såkaldte fugleflugtslinje. Det var også i overensstemmelse hermed, at mit parti gik med til på finansloven at give en bevilling på 5-6 mill. kr. til videreførelse af arbejderne i fortsættelse af loven af 1954, ligesom det også er i overensstemmelse hermed, at de konservative udvalgsmedlemmer har forsøgt inden for udvalget at gøre et stykke arbejde for at trænge ind i de problemer, som er rejst i forbindelse med opklaringen af denne sag og den overenskomst, som den højtærede trafikminister med forbehold af folketingets sanktion har truffet med den tyske trafikminister. Vi har altså vist overmåde stor velvilje over for dette lovforslag og den sag, som det drejer sig om.

Samtidig må det siges, at det også er i overensstemmelse med vor stilling i 1954, når vi nu sammen med venstre har rejst spørgsmålet om betimeligheden af på nuværende tidspunkt at påbegynde en ny linjeføring af vejen fra Majbølle til Saks-

købing. Vi har ikke i udvalget mødt særlig sympati for vor tanke, men jeg synes, det var naturligt at forsøge igen.

Nu lagde jeg vel mærke til, at det ærede medlem hr. Horn afviste denne sag, således som den blev afvist i udvalget, bl. a. med henvisning til de lokale interesser. Her må jeg måske have lov til at henvise det ærede medlem og de øvrige udvalgsmedlemmer samt det høje tings medlemmer i det hele taget til en artikel, som har stået i Lolland-Falsters Folketidende den 27. maj 1958, og som er skrevet af en fremtrædende socialdemokrat, tidligere medlem af Maribo amtsråd, hr. Reinhold Olsen, og hvori hr. Reinhold Olsen siger — jeg beder om tilladelse til et par korte citater —:

„Det er et faktum, at det er et samlet landbrugs ønske, at linjeføringen bør ændres, så Guldborgvejen anvendes så langt som muligt.“

Og hr. Reinhold Olsen slutter sin artikel med nogle ord, som jeg gerne vil gøre til mine, idet han siger:

„Men lad os håbe, at fornuften må sejre, således at hovedparten af folketinget stemmer for ændringsforslaget. Det ville være en sejr for den fornuft, moral, saglighed og realitetssans, som man har lov til at kræve af ministre og folketingsmænd.“

Stærkere, tydeligere og bedre kan det vist ikke siges, og jeg vil altså gerne gøre hr. Reinhold Olsens ord til mine over for det høje ting.

Jeg synes, det ville være rimeligt, om man sparede de 5-6 mill. kr. til en vejstrækning, når behovet er dækket et langt stykke tid fremover, i hvert fald så længe hverken Storstrømsbroen, Guldborgbroen eller hovedvej 2 i Præstø amt er udvidet, og den nuværende vej derfor ikke vil komme til at virke som en flaskehals, hvad der må være betragtningen fra flertallets side.

Jeg har allerede nævnt, at mit parti og dermed jeg selv er meget villig til at medvirke til den bedste saglige løsning med hensyn til fugleflugtslinjen. Vi sluttede os